

Mouzovský Žurnál

2

1998

Informační servis

Informace o tom, co bylo, je a bude.

2 Výprava do Příhrazských skal 6

Reportáž z výpravy na Drábské světničky a Valečov.

Sekera

Něco o seceře a práci s ní.

4

Živelné pohromy (2) 9

Souboj živlů - voda, bahno a oheň během jednoho tábora.

Výprava do Prahy

Pár obrázků z výpravy do Prahy.

5

Bavíme se na náš účet 11

Slavné výroky a kompromitující fotografie.

INFORMAČNÍ SERVIS

Termíny výprav, tábora a dalších akcí

19. - 21. června	výprava	<i>podzimní termíny výprav bez záruky</i>
27. června	výprava	19. září
10. - 17. července	invaze	3., 17., 31. října
18. července - 8. srpna	TÁBOR	14., 28. listopadu
1. srpna	návštěvní den	12. prosince

Lidé

- ◆ 9. března v 9.37 se Šárce a Pavlovi Bukačovým narodila Tereзка. Upřímně blahopřejeme a doufáme, že z ní jednou bude dobrá Průzkumnice.
- ◆ Tomovi se vojna krátí, už stříhá metr. Další novinkou pro nás je, že byl převelen do Benešova a povýšen na desátníka (to jsou už dvě pecky na výložkách).
- ◆ Dne 23. dubna došlo ke změně ve vedení oddílu. Šárka odstoupila z vedoucí funkce, aby se mohla plně věnovat mateřským povinnostem, a její místo zaujal Buggy. Přejeme mu hodně elánu a pevné nervy.

Stavby

- ◆ Po březnových přípravných pracích se podařilo během dubna postavit nový nářadovnik. Na stěnách této novostavby byla použita nová technologie překrývaných prken, což má za výhodu kromě pěkného vzhledu především to, že při vysychání prken a jejich smršťování nedochází ke vzniku škvír, takže do nářadovniku nebude táhnout. Uvažuje se také o rekonstrukci stěn současné kuchyně stejnou technologií. Oproti staré stavbě, bývalé kuchyni, bude nový nářadovnik vybaven dvěma zastřešenými prostory určenými k řezání dřeva za deště. Vzhledem k počasí v posledních letech to bude jistě užitečná věc. A pokud náhodou nebude potřeba, bude to jen dobře.
- ◆ Dobudována byla také sauna, kterou již někteří nadšenci vyzkoušeli a velice si ji pochvalují. Pro nejzarytější odpůrce - sauna se bude využívat také jako táborová sušárna.
- ◆ Další, tentokrát nepříjemnou změnou je likvidace horního patra věže, která tak přestává být věží a zůstává už jen vodárnou a koupelnou. Důvodem bylo propadání zadních kůlů a naklání věže směrem k náhonu, zřejmě důsledek vybagrování náhonu. Patro s nádrží bude nově zastřešeno. Tábor tak ovšem přichází o svoji dominantu.
- ◆ Pánové POZOR! - byla zbourána vaše latrina, protože již dosloužila. Na tábor bude nová, ale do té doby se musíte podělit s děvčaty o tu jejich.

Akce

♦ Ve dnech 4. a 5. dubna se konala Vlajková hra, ve které se utkala čtyři družstva. Místo původně zamýšlených deseti členů v každém družstvu, byl organizátor soutěže Kuba nucen počet redukovat, protože kompletní družstvo by byl schopen postavit pouze Průzkumník. Vyřešilo se to tak, že Průzkumník postavil družstva dvě a hra byla zkrácena z 24 na 18 hodin.

Při urputných bojích se šance na vítězství oslazené dortem přelévávala sem a tam a celkové skóre se průběžně měnilo (za aktuální počet ukořistěných vlajek se každé dvě hodiny udělovaly prémiové body).

♦ Na tábořišti T.K. Havráňata se 2. května uskutečnil oblastní sněm ČTU s volbami do Velké rady Labsko-Sázavské oblasti. V průběhu voleb nevznikly prakticky žádné kom-

Výsledky voleb do Velké rady Labsko-Sázavské oblasti ČTU:

Náčelník	Miroslav „Kocour“ Mikeš	T.K. Mustang
1. místonáčelník	Pavel „Buggy“ Houdek	T.K. Průzkumník
2. místonáčelník	Jaroslav "Mrak" Jelínek	Kutná Hora
Hospodář	Hana „Haňára“ Mrázová	T.K. Oregon
Revizor	Ladislav „Čert“ Vinklát	T.K. Průzkumník
Člen	Marian „Marian“ Jankulík	T.K. Průzkumník

♦ Dne 23. května proběhla v okolí nouzovského tábořiště nový závod Nouzovská třístovka, který pořádal Průzkumník a zúčastnily se jej také oddíly Oregon, Arnika a skauti ze Starého Kolína. Tři až pětičlenné hlídky měly 5 hodin na to, aby podle mapy našly v okolí 9 stanovišť a splnily tam různé úkoly.

Nakonec boje skončily velkým vítězstvím domácích:

1. Průzkumník - Delfíni
(Ještěr, Krokodýl, Honza, Katka, Zuzana)
2. Průzkumník - Křečci
(Tomáš, Petr, Zbyněk, Taz, Sysel, Martina)
3. Havráňata / Havrani
4. Mustang

Rozdíly mezi prvními třemi družstvy byly malé. Navíc si Křečci za noční ofenzívu na Havráňata vysloužili ocenění za nejaktivnější družstvo, protože měli na svém kontě nejvíce chycených protihračů.

Počasí nezklamalo, nálada byla dobrá, takže zase za rok.

plikace. Zpravidla na každou volenou funkci byl jen jeden kandidát, který vyhovoval všem zúčastněným stranám.

Nevyznamenala se hlídka Průzkumník 3, která dorazila se zpožděním 1,5 hodiny. Klavíďo všechno sváděl na Štěpánu, ale pravda bude nejspíš někde uprostřed.

I když studené počasí příliš nepřálo, akce byla úspěšná.

Rybízové

1. Arnika 1	Ivana, Anna, Marek	116
2. Junák 1	Markéta, Klára, Martina, Ladin, Martin	71
3. Arnika 2	Tonda, Kuba, Honza	31

Důchodci

1. Arnika 4	Štěpánka, Aljaška, Tuleňka, Jana, Rajče	120
2. Junák 3	Lenda, Lúca, Robin, Ročky, Srša	71
3. Arnika 3	Voskarka, Zuzka, Petra, Šotek	31

Staré Páky

1. Průzkumník 1	Zuzana, Honza, Štěpán, Katka	140
2. Průzkumník 2	Aleš, Petronela, Míša D.	132
3. Junák 2	Lád'a, Buf, Michal, Pú, Frišta	90
4. Průzkumník 4	Kybernet, Kamča, Lucka D., Matěj	88
5. Průzkumník 3	Zuzka, Štěpka, Klavíďo	40
6. Oregon	Vlasta, Petr, Mírek, Honza	38
7. Průzkumník 5	Míša R., Marek, Igrid	32

Nouzovský Žurnál, ročník XII, číslo 2

vyšlo 5. června 1998 v Kolíně - uzávěrka 31. května 1998

číslo 3 vyjde 4. září 1998

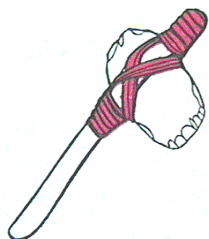
Internet: http://www.clever.cz/~gk/zajm_sk/pruzk/index.html

nebo <http://www.clever.cz>, rubrika *Kultura - Zájmové skupiny*, položka *T. K. Průzkumník*

E-mail: slon@gkolin.cz

SEKERA

Na dějiny sekery by nestačila ani celá kniha. Dříve lidé znali asi jen kamenný klín a tloukli do něj kamenným kladivem, aby rozštípli kmen. Snad jim pomohl klínový kámen, náhodou nalezený, ale tak jako tak byl někdo prvním vynálezcem. Ostrý klín přivázal nebo nasadil na topůrku. Tisíce let potom uplynulo k prvním indiánským tomahavkům, k válečné sekeře, která se vykopala v nepřátelství a zakopala v míru.

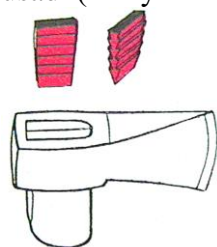
Sekera z doby kamenné

S poměrně lehkou příruční sekerkou správného tvaru vykonáme v táboře mnoho prospěšné práce. Malá ale ostrá sekerka zmůže více než hrubá tupá sekera pohozená u špalku na dříví, o kterou se nikdo nestará. Velmi dobré zkušenosti z celého světa jsou s lehkými sekerkami na pružném, dvakrát zahnutém topůrku. Příruční sekerka se nosí v pouzdře z kůže nebo nepromokavé látky.

Do čepele se topůrko upevňuje pomocí klínku. Rozviklaná sekera je velice nebezpečná. Těžká čepel může vylétnout a zranit. Proto než se dáme do díla, uvolněnou čepel upevníme. Buď vyměníme starý klínek za nový, nebo někdy stačí uhodit spodkem topůrka do tvrdé země a čepel se vlastní vahou usadí (nikdy netlučeme do země čepelí).

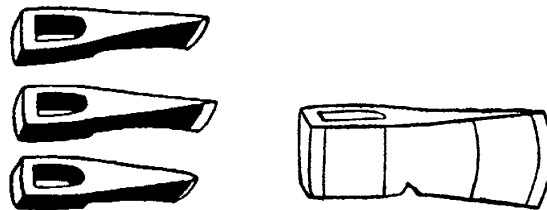

Dvakrát zahnuté topůrko

Klínky

Je-li sekera tupá, je třeba ji nabrousit. Nejdříve se na vlhkém jemném brusku vyrovná ostří naplocho do prosté špice. Pokud zbydou na břítu zuby, vyrovnáme je pilníkem nebo brusem, pak ale celou hlavici přebrousíme znovu. Někdy se také na sekeře vytvoří jehla, plíšek, který musíme odbrousit. Nakonec zabrousíme ostří do klínku. Ostrá sekera sice při dopadu nezná slitování, ale štípe skoro sama.

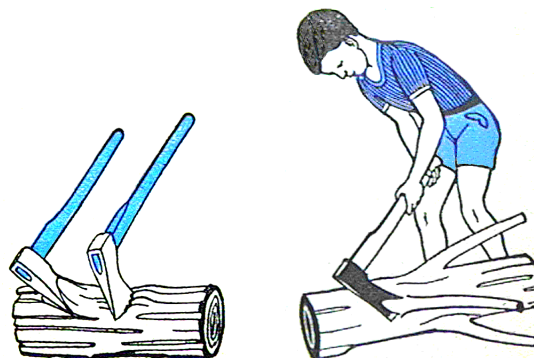

*Výbrus do ztracena, do jehly, do klínku
Postup výbrusu od břítu k čelu*

Dříví sekáme na špalku, nikdy ne na zemi. Na ostří sekery, která sjede do hlíny, písku nebo na kámen, vznikne zub.

Při každé práci s delší sekerou se pevně rozkročíme a chráníme si nohy. Když osekáváme větve z ležícího kmene, stojíme za ním, ne u kořene větve, protože sekera často sjede.

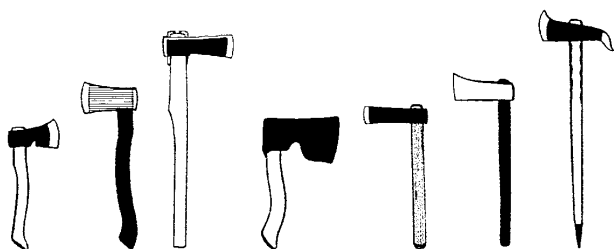
Hladce se pracuje po kmeni podle jeho let, hůř napříč, to si pomáháme klínováním (vyštipování klínů). Nezatínáme sekeru kolmo k délce kmene, to je marná námaha. Pomocí šikmých záseků střídaných shora i zdola vyštipujeme klíny.

Sekáme po letech, chráníme si nohy, stojíme vždy tam, kam nepadá sekera

Po ukončení práce sekeru zatneme do dřeva, neválim ji po zemi. Sekera zaťatá do výřezu z kmene je mezinárodním znakem práce a míru všude blízko volných lesů. Také táborovou práci zahajujeme tím, že zatneme sekeru do špalku práce.

(zpracováno podle knížky Dobrodružnou stezkou, F. A. Elstner)

- 1 - příruční sekerka
- 2 - dřevorubecká sekera
- 3 - štípací sekera na palivo
- 4 - tesařská širočina
- 5 - sekera na pařezy
- 6 - sekera na větve a kůru
- 7 - zbojnický čakan

VÝPRAVA DO PRAHY

Výpravu do Prahy pořádaly Dáša a Anča 28. března. Cílem bylo historické centrum a potom planetárium na Výstavišti. Průvodcem nad jiné povolaným byla Lenka. Až na dopravní zmatky dopadla akce dobře.

V historické části města je čilý ruch. Aby se výpravy navzájem nepomíchaly, používá průvodce nějaké poznávací znamení, které nese vysoko nad hlavou (obvykle to bývá deštník). Dáša Lence přivezla poznávací znamení velice originální - plácačku na mouchy reflexní růžové barvy. Svůj účel splnila, byla naprosto nepřehlédnutelná.

Lenka plácačkou svolává své ovečky

Smetanovo nábreží u Novotného lávky

Staroměstský orloj

Karlův most - pohled z Kampy

Ruch na Karlově mostě

VÝPRAVA DO PŘÍHRAZSKÝCH SKAL

V sobotu 16. května 1998 pořádal Šed'a výpravu do Příhrazských skal. Zatímco před týdnem panovala letní vedra dosahující téměř 30°C, teď se výrazně ochladilo. Ranní slunce svítlo, ale příliš nehřálo, takže Sysel, Ještěrka a Štěpána vypadaly v kraťasech spíše jako exoti.

Spěšný vlak Bezděz, pravidelný odjezd 7:20, stál u nástupiště. 27 Průzkumníků nastoupilo do jednoho vagónu a hned jich tu bylo plno. Všichni si svorně stěžují na nedostatek místa. Není divu, vagóny jsou to sice pěkné, ale těsné, protože původně byly určeny pro vietnamské tratě a jak je známo, Asiaté jsou všeobecně menšího vzrůstu. Jenže Vietnam si vagóny neodebral, a tak nakonec skončily na našich tratích.

Průzkumníci přestupovali v Bakově nad Jizerou, kde stálo pět vlaků a bylo umění si vybrat ten správný. Ještě že u každého vlaku stála na zemi aspoň cedule s cílovou stanicí. Konečně se všichni sešli v tom správném vlaku a zanedlouho již vystupovali na zastávce Březina nad Jizerou.

Slunce svítlo, vzduch se pomalu ohříval a viditelnost byla velmi dobrá. Západnímu směru vévodil Bezděz, kdežto na severu se tyčil Ještěd se známou věží. Průzkumníci se blíží k hradbě pískovcových skal. Když jim Šed'a slíbil, že zanedlouho se budou škrábat přímo nahoru, v myslích některých jedinců zavládlo zděšení.

Na kraji lesa se pase stádo ovcí. Štěpána, Zuzka a Verča uzavírají sázku, že si pohladí ovci. Ovce však nemají pro sázky pochopení a prchají pryč.

„Utíkej!“ pobízí Lucie Štěpánu.

„Teď na nás někdo přiběhne,“ obává se Ještěrka.

„A teď utíkáme všichni,“ velí Lucie.

Nikdo se neukázal a ovce se obloukem vrátily a pásly se dál.

Zatím Šed'a zjišťuje, že značení cest s mapou nesouhlasí. Modrá značka sice slibuje dovést k Drábským světničkám, ale do kopce se jí nechce. Po kilometru chůze po vrstevnici se Šed'a rozhoduje odbočit nahoru po neznačené cestě. Široká cesta stoupá vzhůru až končí u oplocené školky. Okolo plotu se vine stezka a ztrácí se v roští. Velmi nepříjemná situace. Průzkumníci se zastavují a obhlížejí situaci, někteří hlásí, že za oplocenou školkou cesta pokračuje. Šed'a se

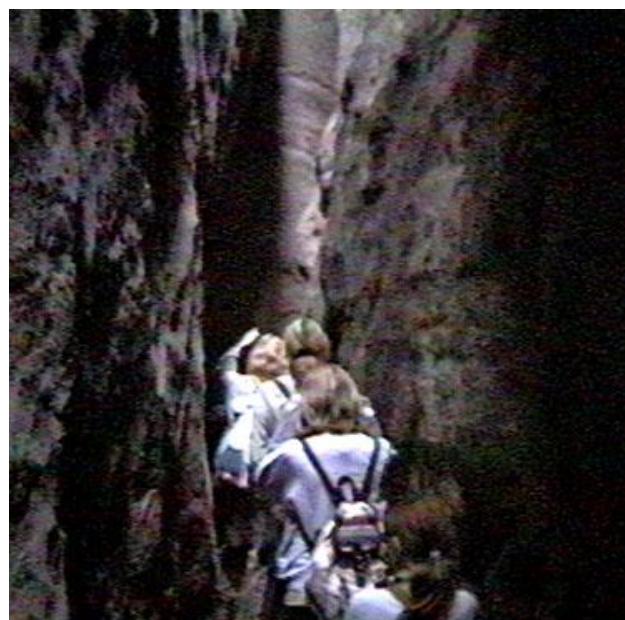
noří do roští a provádí průzkum. Sotva zratelná stezka pokračuje dál okolo plotu a vede na cestu za školkou. To už se kopec pořádně zvedá, z cesty se stává stezka, která se noří do lesa a vine mezi skálami. Na suchém jemném písku boty prokluzují, takže stoupaní je obzvlášť namáhavé. Stoupaní je stále strmější a náhle je korunováno polorozpadlým dřevěným žebříkem. A nad ním už vytoužená vrcholová plošina. Průzkumníci se vyškřábali nahoru značně udýcháni.

„Je snad ještě někomu zima?“ ptá se Šed'a a slibuje, že tohle bylo jediné velké stoupaní této výpravy.

Průzkumníci se dostávají k restauraci Na krásné vyhlídce, kde se vrhli na zmrzlinu.

„Tady jsou lidové ceny,“ konstatuje škodolibě Jaruška, „Míša za 12...“

Za zábradlím se otevírá nádherný výhled (ostatně název tohoto místa to slibuje), ale fouká zde poměrně chladný vítr. Šed'a s údivem zjišťuje, že zdejší venkovní teploměr ukazuje pouhých 12°C. Ještěrka a Sysel se v kraťasech klepou zimou, husí kůže mají přímo výstavní.

Studený průchod

Po občerstvení se jde dále. Následuje skalní soutěska zvaná Studený průchod. Jak praví cedule, i v létě je ledový. Slabší povahy se oblékají, někteří se těší na led. Marně. Průchod je všechno, jen ne studený. Vzhledem k tomu, že zde nefouká vítr, je tu snad tepleji než venku. O nějakém ledu nemůže být ani řeči.

Viditelnost byla výborná, v pozadí Bezděz

Vítr si to vynahrazuje na vyhlídkách, kde je chladno poměrně značné. Průzkumníci se dostávají na Drábské světničky, které byly kdysi součástí opevnění slovanského hradiště a v husitských dobách zde stál malý hrádek. Dnes jsou zde opět jen skály a zůstaly tu vytesané místnosti, ochozy a schodiště. Je to docela pěkná prolézačka s krásnými výhledy do okolí. Zdola se ozývají prapodivné zvuky, na dráze hluboko pod bývalým hradem někdo trénuje motokros.

Sředověký husitský hrad Drábské světničky

Je poledne, čas k jídlu. Průzkumníci jsou rozloženi u vstupu do Drábských světniček a v klidu obědvají, když tu se ozve ten otřesný zvuk civilizace. Telefon! Je to k nevíře, ale i horolezci s sebou nosí zapnutý mobilní telefon. Kam to ten svět spěje?

Průzkumníci pokračují dále v cestě. Na okolních skalách lezou horolezci, na jedné skále dokonce stojí pes. Další zastávkou je Klamorna, která tvořila další část opevnění starého hradiště. I zde jsou tesané místnosti ve skále, a hlavně skály a různé prolézačky, a to je něco pro Průzkumníky. Skákají ze skály na skálu (ti mladší

samořejmě s jištěním) a lezou, kam se dá. Není divu, doma takovouhle atrakci nemají.

„Kdybyste náhodou někdo padal, tak křičte, ať z toho taky něco máme,“ radí Lucie.

Pohled z Klamorny

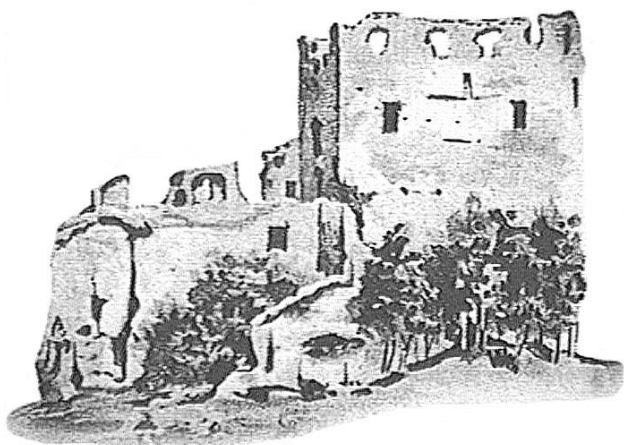
Klamorna - skok ze skály na skálu

Tomáš a Zbyněk na Klamorně

Poslední zastávkou této výpravy byla zřícenina skalního hradu Valečov. Nad hradem jsou opět skalní místnosti, obydlí tehdejší chudiny (poslední prý byli úředně vystěhováni za Rakouska-Uherska před 100 lety). Na nejvyšší skále se tyčí obvodové zdi hradu. Na hradu je například zajímavá skutečnost, že majitelé byli neustále zadluženi (dluhy jsou staré jako lidstvo samo) a dokonce to pak vedlo až k tomu, že hrad byl rozdělen na dvě části (předchůdce pozdějších dvojdomek a podobných vymožeností). Schodiště do druhé poloviny hradu, které se nyní používá, je hodně úzké. Navíc do jedné místnosti uvnitř hradu, která se zachovala celá, vede chodba tak úzká a hlavně nízká a temná, že člověk trpící klaustrofobií, by zcela jistě propadl panice. Kutnohorský důl Osel je proti tomu prostorný jako Strahovský tunel. Další zvláštností je pak převět, jehož odpadový otvor ústí přímo na nádvoří, ba co víc, přímo nad vstupní dveře. Vnímavějším jistě došlo, že se jedná o WC (už víte, z čeho pochází slovo převít?). Zřejmě opatření proti nezvaným návštěvám.

Průzkumníci se usadili u dřevěného stolu na nádvoří a hodují. Pak se vydávají na vlak do Mnichova Hradiště.

Zřícenina hradu Valečov

Pískovcové skály téměř splývají se zdivem

Z dálky vypadá Valečov celkem nenápadně, mohutnou skálu ukrývají stromy

Zpáteční cesta probíhala klidně, i když jisté pozdvižení budily rekonstruované vagóny motorového vlaku z Mnichova Hradiště do Mladé Boleslavi. Všechno fungovalo na čudlík, čalouněná sedadla, a když se rozkřiklo, že na WC je takové zařízení, ze kterého padá strouhané mýdlo, rázem stála na chodbičce fronta. Každý si chtěl nastrouhat.

Do Kolína dorazili včas a plni zážitků, takže zase příště.

ŽIVELNÉ POHROMY (2)

2. Souboj žívlů

Hryzelské tábořiště bylo na svahu, takže by se dalo předpokládat, že přebytečná voda steče dolů do potoka. Jenže tak jednoduché to není. Louka má zřejmě jílovitý podklad, takže po vydatné sprše se velmi rychle tvořila silná vrstva bahna. Marně jsme proti němu bojovali dřevěnými chodníky. Dokonce se zakazovalo chodit přes tábořiště. V dobách největší bahenní krize byla vyhlášena bahnu válka pod budovatelským heslem ZA BOJ PROTI BAHNU. Boj spočíval v tom, že se bahno nakládalo lopatami na kolečko a vyváželo se pryč. Bahno zvítězilo.

Naproti tomu nouzovská louka je podmáčená, nebo aspoň byla. V letech 1984 až 1987, kdy se přes hráz na Vavříneckém potoce dalo přejít suchou nohou jen výjimečně, se v rohu, jehož hranice tvoří les a náhon, vyskytovala bažina, ve které jednou zemědělci málem zahrabali traktor. Tenkrát tam totiž vedla cesta. V následujících suchých letech zde rostla nejlepší tráva, protože netrpěla nedostatkem vody. Pozitivní vliv na odvodnění bažiny také mělo obnovení náhonu a rybníka a znovuzprovoznění církvičského mlýna, respektive elektrárny v roce 1991. V roce 1996 se vrátila cesta zpět na původní místo na okraj bažiny, byla zpevněna velkými kameny a byl vybudován odvodňovací kanál. Za normálních okolností platí dnes stejně jako dříve, že po dešti sice voda chvíli zůstává na louce stát, ale poměrně brzy se vsákne a louka vyschne.

Roku 1980 v Hryzelích jsme si smělu vybrali

Typický obrázek z tábora 1980 - nejen zem, ale i vzduch je doslova prosycen vlhkem

Chodníky končí uprostřed bahna, z důvodu nedostatku materiálu se chodilo mimo tábořiště, tedy za stany

nejméně na 10 let dopředu. Tábor se konal první tři týdny v červenci a celou tu dobu přšelo. S menšími či většími přestávkami, ale denně. Často i celý den. Bahno dostalo barvu hnědofialovou, příliš vábně nevonělo a hlavně silně klouzalo. Jedním z prvních postižených byl Pavel Bleha zvaný Lávra.

Ráno před bodováním stanů uklouzl a sedl si do bahna. Nezbylo mu nic jiného, než si vzít čisté téměř sváteční kalhoty. Jeho spolubydlící Fanas měl službu v kuchyni a odjel pro vodu. Ten den měli kluci ve stanu výjimečně pořádek

a dostali 10 bodů. Lávra byl šťastím celý bez sebe, a když Fanas přijel s vodou, běžel mu naproti přes tábořiště a volal:

„Fáňo! Máme deset!“

Náhle mu ujela noha a už seděl opět v bahně.

„Do pr....,“ prohlásil naplno k všeobecnému obveselení a šel si vzít tepláky, protože další kalhoty už neměl.

Potom byl vyhlášen zákaz chození přes tábořiště. Kdo neuposlechl, musel si do bahna sám dobrovolně sednout, aby si to pamatoval. Komu by se nechtělo, tomu by jiní ochotně pomohli. Našlo se pár sklerotiků, které tento trest postihl. Mezi nimi byl i sám hlavní vedoucí Láďa Novák. Zákazy platí pro všechny stejně.

V posledním týdnu tábora přijela hygienička. Když viděla tábořiště, které připomínalo spíš arénu pro zápasy v bahně, zhrozila se:

„Kdy končíte?“

„Za čtyři dny.“

„Je někdo nemocný?“

„Ne.“

„V tom případě jsem tady nebyla, jinak bych to tady musela zavřít,“ prohlásila a odjela.

Na hryzelském tábořišti stál velký stan zvaný hangár nahoře u lesa a byla v něm kamínka na dříví, používaná k sušení mokrých věcí. Na táboře roku 1980 byla samozřejmě v plném provozu. V polovině tábora se jednou odpoledne déšť uklidnil, a dokonce poprvé za tábor trochu vysvitlo sluníčko. Všichni vyběhli na louku a hráli míčové hry. Nejstarší vedoucí seděli v jídelně a radili se u kafe, co dál. Náhle někoho z táborníků napadlo se podívat směrem k táboru a uviděl, jak z hangáru šlehají plameny.

„Láďo! Hoří hangár!“ zařval na hlavního vedoucího do jídelny, odkud nebylo na hangár pořádně vidět.

Láďa se ani neotočil.

„No jo, ať si hoří,“ mávl rukou.

Teprve pak si uvědomil obsah věty.

„Cože? Hangár? Ježíšmarjá! Motorka! A benzín!!!“

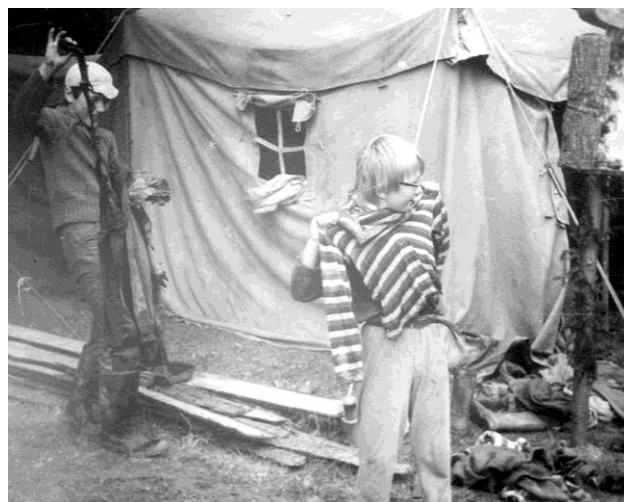
A vrhl se do hangáru. To už se všichni táborníci přihnali do tábora a začali hasit. Láďa vyhodil ven dva kanystry s benzínem. Jen zasyčely, když dopadly do bahna. Pak vyvedl motorku. Ostatní mezitím uhasili požár, který naštěstí nebyl tak hrozný, jak vypadal.

A jak k němu došlo? Velice snadno, jak už to bývá. Ponožka spadla ze sušáku na kamna a

vzňala se. Hangár sice nechtěl, byl tak mokrý, že byl naprosto nehořlavý, ale shořelo několik kusů oděvů táborníků. Někteří to oplakali. S pietou pak táborníci přibili na stěnu jídelny ohořelé cáry oranžového trička a k nim napsali na cedulku:

Čest jejich památce.

příště Velká voda

Nebozí táborníci (Adam a Miša) si prohlížejí zbytky svých oděvů

Pietní koutek v jídelně - nezapomeneme

BAVÍME SE NA NÁŠ ÚČET

Dohady, co koupit Šárčině novorozené dceři.

Lucie: Chtělo by to něco mačkáciho.

Anča: Stavíme se ve Zverimexu.

Lenka D.: Jaký je rozdíl mezi basetem a bastardem?

Buggy: Když mi dáte akordy, slova a budete zpívat, tak to zahraju.

Honza H. se chystá předvádět koně:

Je to sudokopytník nebo lichokopytník?

Martina: Petr přijede včera?

Blondák hodnotí Ještěrovy šance ve vlajkové hře:

Ještěr je kůň v ohni.

Diskuze o jednom nejmenovaném účastníkovi brigády.

Slon: Ten mě štve!

Blondák: Proč? Vždyť nic nedělá.

Slon: No právě!

Sysel: Nespi v kuse, dej si pauzu!

Lucie Dáše: Nedávej to tomu psovi, dej to mně!

Kát'a má novou barvu vlasů, světle hnědou, mírně do rezava.

Sysel: To už je stará rezavá trubka.

Z banky se ozývá troubení do kapesníku.

Katka: To je brácha, poznám ho po smrku.

Když napadnou tábor diverzanti, je třeba se bránit. Návčik nočního poplachu na loňském táboře byl zpestřen o diverzanty, které představovali někteří vedoucí. Vlevo Taz právě skolil Slona, vpravo Krokodýl tluče do Toma.

Tábornický víceboj ukáže, co se každý za ty tři týdny naučil. Loni byly k vidění následující výkony:

Eliška pracuje s buzolou stylem bystré oko.

Krokodýlův výborný šplh.

Katka usilovně seká, ale polínko je velice neposedné.

Přes vodu lze ručkovat...

... nebo rovnou skákat. Ovšem jak Krokodýl, tak Tomáš skončili kousek od břehu. Zdaleka nebyli sami.

Střelba rozhodně nepatřila mezi Martininy slabiny.